

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 73 0 К 023613 21 Квлз
Бања Лука, 08.4.2021. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске увијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш, др Вељка Икановића, Даниеле Миловановић и Горјане Попадић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету осуђене Р.Ј., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости бранионаца осуђене, адвоката В.К. из Б.Л., изјављеног против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 73 0 К 023613 20 Кж 2 од 08.10.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.4.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се уважава, преиначавају пресуде Основног суда у Котор Вароши број 73 0 К 023613 19 К 2 од 18.6.2020. године и Окружног суда у Бањој Луци број 73 0 К 023613 20 Кж 2 од 08.10.2020. године тако што се, на основу члана 297. тачка д) Закона о кривичном поступку Републике Српске, против оптужене Р.Ј.

ОДБИЈА ОПТУЖБА

Да је:

дана 01.09.2014. године, око 14.20 часова, у мјесту Б., општина Ч., управљајући путничким моторним возилом марке „BMW“, регистарске ознаке ..., власништво њеног супруга М.Ј., кретала се регионалним путем Р-476 из Ч. у правцу П., а по доласку на превој пута у мјесту Б. (стара школа) отпочела радњу обилажења аутобуса марке „Стеуер“, регистарске ознаке ..., власништво „К.п.“ д.о.о. Ч., којим је управљао Ј.Ш., а који је превозио дјецу и био заустављен, а са њене лијеве стране је такође био заустављен комби који је превозио дјецу, доласком на раскрнице путева није возила са повећаном опрезношћу која одговара условима саобраћаја на раскрнице (члан 50. став 1. ЗООБС-а на путевима БиХ), па када је обилазила аутобус који је стајао није се увјерила да то може учинити без опасности за друге учеснике у саобраћају (члан 36. ЗООБС-а) и није возила смањеном брзином и опрезно поред аутобуса који је био заустављен на стајалишту, пазећи да тако не угрожава лица која улазе или излазе из тог возила (супротно члану 30. став 1. ЗООБС-а), усљед чега је дошло до физичког контакта предње десне стране возила којим је управљала и малолjetног Б.М, који је непосредно прије тога изашао из заустављеног аутобуса и отпочео прелазак улице, крећући се испред аутобуса од десне према лијевој ивици коловоза, усљед чега је код

малолетног Б.М. наступила тешка тјелесна повреда у виду прелома кости голењаче у средњој трећини и нагњечнораздерну рану полног органа,

чиме би починила кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члана 402. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске.

О б р а з л о ж е н њ е

Правоснажном пресудом Основног суда у Котор Вароши број 73 0 К 023613 19 К 2 од 18.6.2020. године, која је потврђена пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 73 0 К 023613 20 Кж 2 од 08.10.2020. године, оглашена је кривом оптужена Р.Ј., због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 410. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 49/03, са изменама), те је примјеном одредби члана 46., 47. и 48. истог закона, изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико оптужена у року од 2 (две) године, од дана правоснажности пресуде, не учини ново кривично дјело. На основу члана 96. и члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, са изменама, у даљем тексту: ЗКП РС), оптужена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка у укупном износу од 1.885,50 КМ и паушал у износу од 200,00 КМ, у року од 30 дана од дана правоснажности пресуде.

Против правоснажне пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 73 0 К 023613 20 Кж 2 од 08.10.2020. године, бранилац осуђене, адвокат В.К. из Б.Л., благовремено, је поднио захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се Захтјев уважи, побијана другостепена пресуда преиначи и осуђена ослободи кривице или захтјев уважи и предмет врати на поновно одлучивање.

У смислу одредбе члана 353. ЗКП РС, достављен је Захтјев републичком јавном тужилаштву Републике Српске, са списима предмета, па је у поднеску, под бројем Т12 0 КТЗ 023245 21 од 29.01.2021. године, републички јавни тужилац, Светланка Бијелић, предложила да се Захтјев уважи и донесе одлука у складу са одредбом члана 356. ЗКП РС.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слједећих разлога:

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестије у повреди права на одбрану.

У смислу одредбе члана 350. став 2. тачке а) и б) ЗКП РС, Захтјев није могуће уложити ако није изјављена жалба и ако повреде из става 1. тог члана нису биле изнесене у жалби на првостепену пресуду, осим ако су почињене у жалбеном поступку.

Захтјев за заштиту законитости је основан.

Аргументи из Захтјева, изнесени у прилог тврђњи да је, у жалбеном поступку пред другостепеним судом, повријеђено право на одбрану и тиме почињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, су основани.

Наиме, другостепени суд је сједницу вијећа, на којој је одлучивао о жалби брањиоца оптужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Котор Вароши број 73 0 К 023613 19 К 2 од 18.6.2020. године, одржао дана 08.10.2020. године, а да о сједници вијећа није обавјестио оптужену и брањиоца. Како је бранилац оптужене, у жалби изјављеној дана 08.7.2020. године, тражио да о сједници вијећа буде обавјештени он и оптужена, у складу са одредбама члана 318. став 1. ЗКП РС, то је, необавјештавањем странака и брањиоца о сједници вијећа, другостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестије у повреди права на одбрану.

Основани су и аргументи из Захтјева, изнесени у прилог тврђњи да је, у жалбеном поступку, на штету осуђене повријеђен Кривични закон, јер је наступила апсолутна застарјелост кривичног гоњења, прије одржавања сједнице вијећа, на којој је донесена другостепена пресуда.

Наиме, Кривични законик Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, са изменама), који је ступио је на правну снагу дана 18.7.2017. године, блажи је за учиниоца у односу на Кривични закон Републике Српске, који је важио у вријеме извршења предметног кривичног дјела (дана 01.9.2014. године), јер за то дјело и код исте запријећене казне (новчана или казна затвора до 3 године), прописује краће рокове застарјелости.

Ради тога се, са аспекта временског важења кривичног законодавства, као блажи за учиниоца има примјенити Кривични законик Републике Српске, у смислу одредбе члана 9. тог закона.

У конкретном случају, обзиром на вријеме извршења предметног кривичног дјела (дана 01.9.2014. године) и запријећену казну, то је релативна застарјелост кривичног гоњења, сходно одредби члана 95. став 1. тачка б. Кривичног законика Републике Српске, наступила протеком три године од извршења кривичног дјела, а сходно члану 96. став 8. истог закона, апсолутна застарјелост је наступила протеком шест година.

Слиједом наведеног, апсолутна застарјелост кривичног гоњења, у конкретном предмету, наступила је дана 01.9.2020. године, ради чега је другостепени суд пропустио у жалбеном поступку (пресуда од 08.10.2020. године), одлучујући о жалби брањиоца оптужене, а по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, утврдити повреду Кривичног закона, због застарјелости кривичног гоњења, те у складу са одредбом члана 297. тачка д) ЗКП РС, донијети закониту и правилну одлуку.

На наведене пропусте другостепеног суда учињене у жалбеном поступку, у оквиру основа повреде Кривичног закона, а у смислу одредбе члана 350. став 2. тачка б) ЗКП РС, основано је указано аргументима из Захтјева.

Ради тога је овај суд, на основу члана 356. став 1. ЗКП РС, уважио Захтјев и примјеном члана 297. тачка д) истог закона, донио пресуду којом је, против оптужене Р.Ј., оптужба одбијена, због кривичног дјела угрожавање јавног саобраћаја из члана 402. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске.

Из наведених разлога и на основу члана 356. став 1. ЗКП РС, одлучено као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић